

4) [strefa tranzytowa jako miejsce zatrzymania w zakresie policji ds. cudzoziemców]

Następujące pytania mają znaczenie, jeżeli, zgodnie z odpowiedzią na drugie pytanie prejudycjalne, należy przeprowadzić nie procedurę azylową, ale postępowanie w zakresie policji ds. cudzoziemców.

- a) Czy motywy 17 i 24 oraz art. 16 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie powrotów”⁽¹⁾), należy w świetle art. 6 i art. 52 ust. 3 karty interpretować w ten sposób, że zakwaterowanie w strefie tranzytowej w okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym (strefa, której zgodnie z prawem nie można dobrowolnie opuścić w żadnym kierunku) stanowi pozbawienie wolności w rozumieniu tych przepisów?
- b) Czy zgodna z motywem 16 i art. 15 ust. 1 dyrektywy w sprawie powrotów w świetle art. 6 i art. 52 ust. 3 karty jest sytuacja, w której do zatrzymania wnioskodawcy z państwa trzeciego dochodzi tylko dlatego, że podlega on środkowi nakazującemu powrót i nie posiada środków materialnych niezbędnych do zaspokojenia swoich potrzeb (zakwaterowania i utrzymania)?
- c) Czy zgodna z motywem 16 i art. 15 ust. 2 dyrektywy w sprawie powrotów w świetle art. 6, 47 i 52 ust. 3 karty, jest sytuacja, w której zakwaterowania stanowiącego de facto zatrzymanie nie zarządzono w drodze nakazu zatrzymania, nie zagwarantowano możliwości zaskarżenia zgodności z prawem tego zatrzymania i jego kontynuacji, zatrzymanie ma de facto miejsce bez zbadania jego konieczności lub proporcjonalności, lub możliwych rozwiązań alternatywnych?
- d) Czy art. 15 ust. 1 i 4 6, a także motyw 16 dyrektywy w sprawie powrotów można w świetle art. 1, 4, 6 i 47 karty interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie zastosowaniu zatrzymania bez określenia dokładnego czasu jego trwania i momentu zakończenia?
- e) Czy prawo Unii można interpretować w ten sposób, że, w sytuacji, gdy sąd państwa członkowskiego ma do czynienia z oczywistym, niezgodnym z prawem zatrzymaniem, może on w drodze środka tymczasowego obowiązującego do czasu zakończenia postępowania administracyjnego, zobowiązać organ do wyznaczenia obywatelowi państwa trzeciego miejsca pobytu poza strefą tranzytową, które nie będzie miejscem zatrzymania?

5) [skuteczna ochrona sądowa w odniesieniu do decyzji zmieniającej państwo powrotu]

Czy art. 13 dyrektywy w sprawie powrotów, zgodnie z którym obywatelowi państwa trzeciego przysługuje prawo do skorzystania ze skutecznych środków odwoławczych do zaskarżenia „decyzji dotyczących powrotu” należy w świetle art. 47 karty interpretować w ten sposób, że, w przypadku, gdy środek odwoławczy przewidziany w prawie krajowym jest nieskuteczny, sąd powinien przynajmniej raz rozpatrzyć skargę na decyzję zmieniającą państwo powrotu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 180, s. 60.

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 180, s. 96

⁽³⁾ Dz.U. 2008, L 348, s. 98.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Győri Ítéltábla (Węgry)
w dniu 20 grudnia 2019 r. – JZ/OTP Jelzálogbank Zrt. i in.**

(Sprawa C-932/19)

(2020/C 161/29)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Győri Ítéltábla

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J.Z.

Strona pozwana: OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który w odniesieniu do umów kredytowych zawieranych z konsumentami stwierdza, że w umowach o kredyt konsumencki nieważne są – z wyjątkiem warunków umownych negocjowanych indywidualnie – te warunki umowne, na podstawie których instytucja finansowa postanawia, że przy uruchomieniu środków przeznaczonych na nabycie rzeczy będącej przedmiotem kredytu lub leasingu będzie stosować kurs kupna waluty, a przy spłacie długu – kurs sprzedaży lub jakikolwiek kurs wymiany waluty inny niż kurs ustalony w chwili uruchomienia środków oraz zastępuje nieważne warunki umowne, zarówno w odniesieniu do uruchomienia środków, jak i spłaty długu przepisem, który nakazuje stosować urzędowy kurs wymiany ustalany dla danej waluty przez narodowy bank węgierski bez zbadania, czy przepis ten – w świetle wszystkich warunków umownych – rzeczywiście chroni konsumenta przed szczególnie szkodliwymi skutkami oraz bez umożliwienia konsumentowi wyrażenia woli skorzystania z ochrony, jaką daje ten przepis prawa?

⁽¹⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 10 stycznia 2020 r. – Flightright GmbH / Eurowings GmbH

(Sprawa C-10/20)

(2020/C 161/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Flightright GmbH

Strona pozwana: Eurowings GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie dotyczące odszkodowania w przypadku odwołania lotu na podstawie art. 5 w związku z art. 7 rozporządzenia nr 261/2004 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pasażerowie, którzy w związku ze zmianą planu podróży są przewożeni ponad godzinę przed planowym czasem odlotu do miejsca docelowego i alternatywnym lotem do tego miejsca docelowego docierają wówczas wcześniej niż było to przewidziane planowanym (odwołanym) lotem, również otrzymują odszkodowanie poprzez analogiczne zastosowanie art. 7 rozporządzenia nr 261/2004?
- 2) a) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy odszkodowanie przysługujące zasadniczo na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 261/2004 może zostać obniżone zgodnie z art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia w zależności od długości lotu, jeżeli moment przylotu zmienionego planu podróży nastąpi przed planowym czasem przylotu pierwotnie zarezerwowanego lotu?

b) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lit. a): czy możliwość obniżenia odszkodowania jest wykluczona, jeżeli czas przylotu zmienionego planu podróży nadmiernie wyprzedza planowy czas przylotu pierwotnie zarezerwowanego lotu, czyli ponad trzy godziny?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. 2004, L 46, s. 1.